

Παρουσίαση στη Θεσσαλονίκη της Ελληνικής μεταφράσεως του πονήματος «Ελευθερία και ευθύνη» του Πατριάρχη Κυρίλλου

[gallery order="DESC"]

Στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης πραγματοποιήθηκε στις 13 Δεκεμβρίου 2011 παρουσίαση της Ελληνικής μεταφράσεως του βιβλίου «Ελευθερία και ευθύνη» του Αγιωτάτου Πατριάρχη Μόσχας και Πασών των Ρωσίων Κυρίλλου. Η έκδοση έγινε από τις εκδόσεις «Εν πλω» σε συνεργασία με την Ιερά Αρχιεπισκοπή Αθηνών και το Φιλανθρωπικό Ίδρυμα Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος.

Στην εκδήλωση παρέστησαν ο Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης Άνθιμος, κληρικοί της Ιεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, ο Γενικός Πρόξενος της Ρωσικής Ομοσπονδίας στη Θεσσαλονίκη κ. Α. Ποπώφ, μέλη της συνοδείας του Σεβασμιωτάτου κ. Ιλαρίωνα, δημοσιογράφοι, κοινωνικοί παράγοντες.

Τους παρόντες καλωσόρισε ο Μητροπολίτης Άνθιμος, ο οποίος τόνισε τη σημασία της παρουσίας, η οποία αποτελεί μαρτυρία της ιδιαίτερης σχέσεως των αδελφών από τη Ρωσία προς τον Ελληνικό λαό. Επίσης ο Παναγιώτατος κ. Άνθιμος προσφώνησε τον Μητροπολίτη Ιλαρίωνα, ο οποίος βρέθηκε στη Θεσσαλονίκη ειδικά για την παρουσίαση. Σύμφωνα με τον Έλληνα Ιεράρχη στη συνεργασία τους οι Ορθόδοξες Εκκλησίες Ρωσίας και Ελλάδος ακολουθούν το θέλημα του Θεού, διότι ο Θεός είναι εκείνος, ο οποίος θέλει αυτή την ενότητα. Ακόμα εξέφρασε τη χαρά του για την Ελληνική έκδοση του βιβλίου, επισημαίνοντας την επικαιρότητα ακόμα του τίτλου του.

Ακολούθησε η ομιλία του Μητροπολίτη Βολοκολάμσκ Ιλαρίωνα, ο οποίος αναφέρθηκε στο βιογραφικό και το έργο του Πατριάρχη Κυρίλλου.

Ο Πατριάρχης Κύριλλος γεννήθηκε στη μεταπολεμική εποχή σε μια οικογένεια, όπου ο παππούς και ο πατέρας του ήταν κληρικοί και οι δυο βρέθηκαν αντιμέτωποι μετά κατασταλτικά μέτρα εκ μέρους των Σοβιετικών αρχών, ενώ η πορεία του ως ενεργού μέλους της Εκκλησίας συνέπεσε με μια νέα περίοδο διώξεων από τον Χρούτσωφ, ο οποίος απέβλεπε στην καταστροφή της Εκκλησίας. Έτσι οι αρχές επεξεργάστηκαν άλλες μεθόδους για να επηρεάσουν τους πιστούς να αποκηρύξουν την πίστη τους. Και μάλιστα ο ίδιος ο Αρχηγός του Σοβιετικού Κράτους ο Νικήτας Χρουτσώφ έδωσε υπόσχεση ότι σε είκοσι χρόνια θα έδειχνε στην τηλεόραση τον τελευταίο παπά.

Και επειδή η Εκκλησία δεν ήθελε να εξαφανισθεί με τίποτε οι Σοβιετικές αρχές ακολούθησαν πολύ

διαφορετικούς μεθόδους για να επιταχύνουν το τέλος της, φορολογώντας υπέρμετρα π. χ. την Εκκλησία. Αυτό το μέτρο εφαρμόστηκε και σε σχέση με τον πατέρα του μελλοντικού Πατριάρχη.

Ακόμα μια από τις μεθόδους στον αγώνα κατά της Εκκλησίας ήταν η επιλογή ανθρώπων, οι οποίοι μετά από την αποφοίτηση θεολογικών σχολών και προσχώρηση στην ιεροσύνη πανηγυρικά και εντυπωσιακά αποκήρρυσαν την πίστη.

Κρίσιμης σημασίας ήταν η συνάντηση του μελλοντικού Πατριάρχη με τον τότε Μητροπολίτη Λένινγκραντ και Νόβγκοροντ Νικόδημο. Ο Μητροπολίτης Νικόδημος αναζητούσε νέους και ταλαντούχους ανθρώπους, τους οποίους έστελνε στο εξωτερικό, για να εκπροσωπήσουν κατάλληλα την Εκκλησία στο διεθνή χώρο. Για την ανάγκη της εκπροσώπησης της Ρωσικής Εκκλησίας ο Ιεράρχης προσπάθησε να πείσει τις αρχές. Αυτούς ο ίδιος επέλεγε από το χώρο των θεολογικών σχολών, τους έστελνε εξωτερικό για κάποια χρόνια και μετά την επιστροφή στη Σοβιετική Ένωση χειροτονούντο Επίσκοποι και καταλάμβαναν επισκοπικές χηρεύουσες μετά από θανάτους των γηραιών Ιεραρχών έδρες, τις οποίες δεν ήταν μέσα στο πρόγραμμα των αρχών η πλήρωσή τους, εξαιτίας της πορείας που ακολουθείτο από τις αρχές με σκοπό τη σταδιακή καταστροφή της Εκκλησίας.

Ένας από τους εκλεκτούς του Μητροπολίτη Νικοδήμου ήταν και ο μελλοντικός Πατριάρχης Κύριλλος, ο οποίος μετά από λαμπρές σπουδές στις θεολογικές σχολές χειροτονήθηκε πρεσβύτερος, απεστάλη για ένα χρονικό διάστημα στην Ελβετία ως Διευθυντής του εκεί Γραφείου της Ρωσικής Εκκλησίας και μετά την επιστροφή στη Ρωσία σε ηλικία είκοσι οχτώ ετών διορίστηκε Πρύτανης της Θεολογικής Ακαδημίας Λένινγκραντ, θέση την οποία κράτησε για μια δεκαετία.

Ένας δραστήριος Πρύτανης και Ιεράρχης δεν ήταν αρεστός στις αρχές και αφού παραιτήθηκε διορίστηκε το έτος 1984 σε μια από τις φτωχότερες επαρχίες της Ρωσικής Εκκλησίας στο Σμολένσκ.

Μια νέα φάση στη ζωή του Σεβασμιωτάτου τότε κ. Κυρίλλου συνέπεσε με τη νέα εποχή κατά τη οποία η Εκκλησία για πρώτη φορά μετά από εβδομηκονταετή αιχμαλωσία άρχισε να εξέρχεται από το γκέτο, όπου ευρίσκετο. Εν συνεχεία διαλύθηκε η Σοβιετική Ένωση και ως αντικατάστασή της δημιουργήθηκε δεκαπέντε νέα και ανεξάρτητα κράτη. Αυτή την εποχή ο Μητροπολίτης Κύριλλος διορίστηκε Πρόεδρος του Τμήματος Εξωτερικών Εκκλησιαστικών Σχέσεων, το οποίος επί της προεδρίας του κατέστη πλέον δεξαμενή σκέψης της Ορθόδοξης Εκκλησίας της Ρωσίας με δραστηριοποίηση σε διαχριστιανικό, διεθνή και δια θρησκευτικό τομέα. Όμως η δυσκολότερη αποστολή του Τμήματος ήταν η οικοδόμηση σχέσεων μεταξύ Εκκλησίας και Πολιτείας. Ουσιαστικά για πρώτη φορά μετά από πολλούς αιώνες η Εκκλησία βρέθηκε υπό τις συνθήκες της ελευθερίας, όταν κανείς δεν της επέβαλε έτοιμες αποφάσεις, τις οποίες καλείτο να λάβει η ίδια και ήταν σε

θέση να επεξεργασθεί ένα πρότυπο σχέσεων, το οποίο της εξασφάλιζε την εσωτερική της ελευθερία.

Χρειάστηκε πολύς κόπος και ένας από τους καρπούς του ήταν ένα κείμενο με τίτλο «Οι αρχές του κοινωνικού δόγματος της Ρωσικής Ορθόδοξης Εκκλησίας». Πρόκειται για ένα άνευ προηγουμένου έγγραφο, όπου προσδιορίζονται οι σχέσεις της Εκκλησίας με το έξωθεν κόσμο και όπου δίδεται η επίσημη απάντηση της Εκκλησίας σε πολλά σύγχρονα κοινωνικά και ηθικά θέματα, συμπεριλαμβανομένης και της βιοηθικής.

Έναν άλλο καρπό του πνευματικού αυτού έργου αποτελείτο ένα χείρας βιβλίο, το παρουσιαζόμενο στο Ελληνόφωνο αναγνωστικό κοινό. Καλύπτει διάστημα από 1999 έως 2008, η οποία προηγήθηκε της εκλογής του Μητροπολίτη Κυρίλλου στο Πατριαρχικό Θρόνο Μόσχας.

Το πόνημα πραγματεύεται τις προκλήσεις με τις οποίες ήλθε αντιμέτωπη η Εκκλησία μετά από εβδομηκονταετή περίοδο της μαχητικής αθεΐας. Από την άποψη του Πατριάρχη Κυρίλλου η βασική πρόκληση αποτελεί η φιλελεύθερη κοσμική ιδεολογία, που επιβάλλεται ως υποχρεωτική σε όλους τους τομείς του βίου.

Ο γράφων είναι βέβαιος ότι η θρησκεία πρέπει να αντανακλάται στην καθημερινή ζωή του ανθρώπου. Δεν μπορεί ένας άνθρωπος να είναι πιστός μόνο στην ενορία του ή στο σπίτι ενώ στη δουλειά παύει να είναι πιστός. Ο χριστιανισμός είναι τρόπος ζωής και όχι μόνο τρόπος σκέψης. Στις πράξεις και τις κινήσεις του ο χριστιανός στον πολιτικό, αλλά και στο κοινωνικό χώρο πρέπει να έχει γνώμονα τη χριστιανική πίστη. Χωρίς να επιβάλλεται η Εκκλησία πιστεύει ότι η παρουσία της στο κοινωνικό γίγνεσθαι είναι υποχρεωτική.

Ο κίνδυνος δεν ελλοχεύει στη συνύπαρξη των διαφορετικών κοσμοθεωριών αλλά στην επιβολή του κοσμικού προτύπου συμπεριφοράς ως καθολικού και στην καθιέρωσή του ως κανόνα. «Για έναν θρήσκο η ελευθερία δεν σημαίνει η ασυδοσία. Υπάρχει μια απόλυτη κλίμακα των ηθικών αξιών με πηγή τον ίδιο τον Θεό και τις εντολές Του. Οι χριστιανοί πρέπει να έχουν δικαίωμα να ζουν σύμφωνα με τις πεποιθήσεις τους και συνεπώς το φιλελεύθερο πρότυπο δε μπορεί να επιβληθεί, να αποτελέσει βάση της νομοθεσίας και να επηρεάσει τη θεολογία και την πράξη της Εκκλησίας», τόνισε ο Πρόεδρος του ΤΕΕΣ.

Ο πατριάρχης Κύριλλος στο βιβλίο του «Ελευθερία και ευθυνη» καλεί στην ελευθερία, η οποία δεν είναι ελευθερία των ηθικών εντολών και νόμων, ούτε η ασυδοσία, ο εγωϊσμός και ο ηδονισμός. Καλεί στην ελευθερία από την αμαρτία, συντελούσα στην πνευματική πρόοδο του ανθρώπου. Η διαμάχη μεταξύ του φιλελεύθερου προτύπου συμπεριφοράς και της χριστιανικής ηθικής θα συνεχίζεται μέχρι της συντέλειας του κόσμου και θα έχει ένα νικηφόρο τέλος για την αλήθεια και

τον Χριστό, την νίκη επί του αντίχριστού, έκλεισε ο Ιεράρχης.

Στο τέλος της εκδηλώσεως ύμνους των Χριστουγέννων ερμήνευσε η χορωδία του Αγίου Ιωάννη του Δαμασκηνού της Ιεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης.

Μια πηγή: <https://mospat.ru/gr/news/54751/>